

Trečadienio vakare į Kupiškio viešąją biblioteką kūpiškėnus sukvietė prasmingas renginys, skirtas susitikti su Tėvo Stanislovo dvasiniu palikimu.

Ada DVARIONAITĖ

Šį susitikimą surengti padėjo geras kūpiškėnų bičiulis, bibliotekos rėmėjas kunigas Justas Jasėnas, ir šiaulietė žurnalistė, rašytoja Vita Morkūnienė. Ji paraše keletą knygų apie Tėvą Stanislovą, atvežę jas, kad pristatyti, papasakotų apie savo bendravimo su unikaliam asmenybe patirtį.

Paberžė, Tėvas Stanislovas, anot V. Morkūnienės, buvo žmonių kunigas, jo bažnyčia – žmonių bažnyčia, kur jis kunigavo, ten buvo dvasios oazė, tikroji Katedra, visada ir vienam buvo atviro durys ir atviros širdys. Prie jo linko tikintys, Dievo ieškantys, ateistai, paklydė, sutrikę, nusivylę, visuomenės astumti žmonės. Visus jis priėmė, su visais kalbėjosi. Sakydavo, ką jis kalbas, tai visi žino, tik nemoka pasakyti, žodžiu tam neranda. Jis mokėjo, rado, nežiniančius, iš kur ir kaip, bet iš tų žodžių sudėdavo dideles mintis. Vieni jį vadindavę išminčiumi, šventuoju, gyduoliui, antri – raudonuojai kunigui, išdaviku. O jis nepaisė jokių draudimų, patarimų, taisykių, tarnavo žmonėms kaip dvasios ramintojas, guodejas, patarėjas, gyvenimo Mokytojas. Pats nesulaukdamas atlygio, padėkų, savo vyresnymbės įvertinimui, tik persekiojamas, sekamas, ištremiamas į Sibirą ar atokias Lietuvos parapijas, neretai ir savo brolių kunigų viešai ir garsiai pasmerkiamas, o paskui tyliai atsiptaršomas. Tačiau jis nepuko už žmogiškas silpnybes, ydas, nebuvo didis mastytojas, poetas, filosofas, teologas, eruditas. Mokėjo 7 kalbas, skaitė 14 kalbus. Juodžiausiu savo gyvenimo laikotarpiu, kai jam buvo atimtos kungystės teisės, gyvendamas Žemaičių kiemyje, naktimis iš vokiečių kalbos išverte visą poeto Rainerio Marijos Rilkės kūrybą. Jis dar neišleista.

Jo bažnyčia Paperžėje buvo tarsi kaimo sodyba, šv. Mišias visada aukodavo vienas, be talkininkų ir pagalbininkų, jeidavo toks didelis su smilkytuviu, kiekvieną pakalbindamas, užjaudamas, paklausdamas,

kreipdamasis – „Mylimieji jūs mano, broleliai...“ Per darbymėčius jo aukojamos Mišios būdavo trumpesnės, kad žmonėms darbų nesutrukdytu. Sakydavęs, kad Dievas dėl to nesupyks, jis viską mato, nes visur yra. O yra labiausiai ten, kur daug meilės.

Kalbėti ir rašyti apie ypatinę asmenybę reikiu drąsos – kaip knygų autorė priartėjo prie didžio žmogaus, kas paskatino rašyti?

V. Morkūnienė, dirbdama „Šiaulių krašto“ laikraštyje, rengė daug rašinių, turėjo daug pokalbių su Tėvu Stanislovu. Bendravo asmeniškai Dievo paieškos temomis. Netekus Tėvo Stanislovo, turėjo parašyti laikraštyje nekrologą, tada patyrė, kad netelpa mintys, veržiasi išsakomas, todėl nusprendė pertekli jas kitiems. Knygų niekas neužsakė, neužprāsė, raše iš vidinio išipareigojimo. Pirma knyga „Pokalbiai Tėvo Stanislovo celėjė“ išspausdinėta 2006 metais, pernai, švenčiant Tėvo Stanislovo gimimo šimtmetį, pakartotas jau trečias leidimas. Ir išleista antra V. Morkūnienės esė ir fotografijų knyga „Tėvo Stanislovo Papberžė. Giesmė Esimu!“.

Anot autorės, šiaisiai darbas Tėvas Stanislovas palydėtas į antrą jo buvimo šimtmetį. Jo mintys skaičiomis, taigi jis tebéra.

Tebéra ir pamoksluose, jie išleisti atskira knyga, keletą jų auditorijai perskaitė kunigas Justas. Trumpučią, šelmišką, taiklių, paprastų – apie nosi, apie laiką, kurio vis trūksta, apie parapijiečių statulas ant Vilniaus tilto. Jo pamoksli spausdinti ir Komunistų partijos centro komiteto organė „Tiesos“ laikraštyje, nes kunigas nemanė, kad nuodėnė kalbėtis su visais ir žodžius dalyti visiems.

V. Morkūnienė prisiminė, kaip Tėvas Stanislovas sakės: „Jeigu paklūsiu į dangų, tai tik už kalbėjimą su žmonėmis.“ Jis turėtų būti danguje, išsitikinus knygų autorė.

Šalia knygų apie Tėvą Stanislovą ant stovų salėje buvo padėtos dvi kalto metalo Saulutės. Jas padarė pats Tėvas ir kažkam padovanojo. O darbar Jos kaip dovana atsiskirtinai (ar stebuklingai?) pateko pas kunigą Justą. Kas dovanota, keliauja per žmones. Tą saulučių, sakoma, Tėvas Stanislovas su pagalbininkais Papberžėje padarės ir išdovanojęs per 30 tūkstančių.

Šeštadienis, 2019 m. rugėjo 28 d.

Tėvas Stanislovas – didelių minčių ir paprastų žodžių dalytojas

KNYGŲ LENTYNA

Šiaulietė rašytoja ir žurnalistė Vita Morkūnienė Kupiškyje pristatė savo knygą apie Tėvą Stanislovą. Jai talkino kunigas Justas Jasėnas, atvežęs parodyti ir Tėvo Stanislovo nukalytų metalo Saulutę.